

Δρος ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΡΣΕΝΙΟΥ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ Τῆ ΝΗΣΩ
ΠΑΡΩ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ
ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΩΝ
ΟΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΑΣΟΥΣ ΠΑΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 2006

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Κὸν εὐθαλῆ τῆς Ἠπείρου
Εβλαστὸν τιμήσωμεν,
Κτὸν ἐν τῇ νήσῳ Πάρῳ
ἐξαιρέτως ἀρτίως
ἀσκήσαντα καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ
ἀσκουμένων ὑπέρτερον
ἀναδειχθέντα, μελίσμασι μελιχροῖς,
πνευματέμφορον Ἀρσένιον.

Κὼν ὀρφανῶν ὁ προστάτης,
ΕΧριστὸς, Ἀρσένιε,
Κσὲ ἀπορφανισθέντα
ἐκ παιδὸς ἴθυνέ σε
πατέρα πρὸς τὸν θεῖον καὶ ἀσκητὴν,
Δανιὴλ, τὸν ἀοίδιμον,

τὸν σὲ διδάξαντα τρόπους μοναδικῆς
ἀγωγῆς ἐν ὄρει Ἰθωνος.

Εἶν Φολεγάνδρῳ, Σικίνῳ
καὶ Πάρῳ τήξαντα
σὺν ταῖς ἐπιθυμίαις
καὶ τοῖς πάθεσι σάρκα
νηστεία, ἐγκρατεία καὶ προσευχῆ
ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσιν
ἀνευφημήσωμεν πάντες, θεοειδῆ
ἀσκητὴν, λαμπρῶς, Ἰρσένιον.

Εὸν ἐποφθέντα θαυμάτων
παντοίων πέλαγος
καὶ ποδηγὸν πρὸς πόλον
ἀπλανῆ χριστωνύμων,
Ἰρσένιον τὸν πάνυ, πνευματικῶς
εὐφημήσωμεν κρᾶζοντες·
χαῖρε, ὀσίῳ ἀπαύγασμα νεαυγῶν
καὶ φωστὴρ πατέρων πάμφωτε.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Θεοφόρε ὅσιε, ὁ ἐκ νεότητος ἐργασάμενος τὸ θεῖον θέλημα
καὶ ἄγγελος ὀφθεις ἐν σώματι, ἀξίως δεδόξασαι·
ὄθεν πάντες τῶν κατορθωμάτων σου τρυφῶντες
καὶ τῆς σῆς χάριτος ἀπολαύοντες
ὡς μεσίτην ἡμῶν θερμότατον προβάλλομεν πρὸς Κύριον,
Ὁν ὀλοσχερεῖ ἐφέσει ψυχῆς ἠγάπησας, Ἰρσένιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾱ.

Χαίροις, νεολαμπῶν
πατέρων νήσου Πάρου,
Ἄρσένιε, κοσμητορ,
ὁ θεαυγῶς βιώσας
καὶ λάμπας ξένοις θαύμασιν.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίρει νῦν ἡ μονὴ
τοῦ Δάσους ἐν τῇ Πάρῳ
κατέχουσα ὡς ὄλβον
πολύτιμον τὴν θήκην
λειψάνων σου, Ἄρσένιε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Θῆσε ἀσκητά,
ἐφαίδρυνας τὴν Πάρον
σὴ ἀκραιφνεὶ ἀσκήσει
καὶ θαυμασίων πλήθει,
περίδοξε Ἄρσένιε.

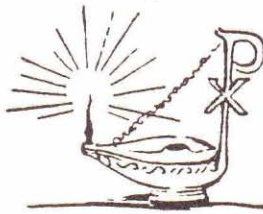
Δόξα. Τριαδικόν.

Αναρχον Παντουργὸν
σὺν Λόγῳ συνανάρχῳ
καὶ Πνεύματι τῷ θείῳ,
Τριάδα τὴν ἁγίαν,
τρανώς δοξολογήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτραν σου τὴν ἀγνὴν
ἡγίασεν Υἱός σου
ὁ πάνσεπτος, Παρθένε,
ὁ εὐλογήσας χεῖρας
τοῦ Συμεών, ὡς ἔπρεπε.

Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον,
τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ,
εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους στ'
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Κὸ νεόφωτον πύρσευμα
Εκκλησίας ὑμνήσωμεν
Καὶ κρατῆρα θείων χαρίτων κράζοντες
ἐν κατανύξει· Ἀρσένιε,
σοφίας κρηπίδωμα
καὶ ταμεῖον ἀρετῶν,
ἄρτι Πάρον ἠγίασας
τῶν ιδρώτων σου
ταῖς ῥοαῖς καὶ δακρῶν σου ῥανίσι,
δι' ὧν ἠρδευσας τὴν χθόνα
τῆς νήσου ταύτης, θειότατε.

Κὸ περιδοξον καύχημα
Ετῆς Ἠπείρου τιμήσωμεν
Κφιλοσίων πάντων χοροὶ γηθόμενοι
τὸν ὥσπερ κρίνον ἀνθήσαντα

ἰδὺ ἐν τῷ ἹΑθωνι
καὶ ἐν νήσοις ταῖς κλειναῖς
τῶν Κυκλάδων, ἹΑρσένιον
τὸν γλυκύτατον,
καὶ αὐτοῦ εὐωδία τῆ ἀρρήτῳ
ἀρετῶν τῶν χριστωνύμων
τὰς ὀμπγύρεις εὐφράναντα.

Δανιὴλ τοῦ θεόφρονος
μαθητὴν εὐπειθέστατον
μέλψωμεν, ἹΑρσένιον τὸν τρισόλβιον,
τὸν ἐποφθέντα ὑπέρτερον
τοῦ κόσμου συγχύσεως
καὶ τὴν σάρκα τῷ νοῦ
ἀκλινῶς ὑποτάξαντα
ὡς ἰσάγγελον
ἀσκητὴν δαυιλῶς θαυμαστωθέντα
οὐρανόθεν ἐκβοῶντες·
χαῖρε, τῆς πίστεως πρόβολε.

Τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου
εὐλαβῶς προσπτυσσόμενοι
τοῖς πιστοῖς ἐκβλύζουσιν θεῖα νάματα
ὡς ποταμὸν ἀνεξάντλητον
ἰάσεων ἅπασιν
καταφεύγουσιν τῆ σῆ,
θεοφόρητε, χάριτι
ἀνακράζομεν·
χαῖρε, μάκαρ ἹΑρσένιε, τῆς Πάρου
ὁ θεϊότατος προστάτης
καὶ ἰατρὸς ὁ ἀνάργυρος.

Θεοείκελον ὄσιον,
ἡσυχίας τὸ σέμνωμα,
λύχνον ἐγκρατείας τὸν παμφαέστατον,
φωτὸς αὐλοῦ ἀμάρυγμα,
κανόνα εὐθύτατον
τῶν ἐνθέων ἀρετῶν
καὶ μονῆς Δάσους καύχημα
ἐπαινέσωμεν
νῦν, Ἄρσένιον, ὡς Χριστοῦ ἀγάπης
ἐνδιαίτημα καὶ Φάους
τοῦ τρισηλίου ἀπαύγασμα.

Αεὐτε, πάντες φιλέορτοι
μελωδήμασι στέψωμεν
μνήμην Ἄρσενίου τὴν πανσεβάσμιον
τοῦ ἐν τῇ Πάρῳ ἀσκήσαντος
καὶ ἄρτι κοσμήσαντος
τῶν ὀσίων τοὺς χοροὺς
ἐν τῇ ἄνω λαμπρότητι
βίῳ κρείττονι
καὶ ἀσκήσει αὐτοῦ τῇ θεαρέστῳ,
δι' ἧς Κτίσαντι μεγάλως
καὶ Λυτρωτῇ εὐηρέστησε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αῶσκτικῆ διαπρέπας πολιτεία ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις
πλουσίως ἐθαυμαστώθης παρὰ Κυρίου,
τοῦ ἱλαροῦ δοτῆρος πάντων τῶν ἀγαθῶν,
Ἄρσένιε ὄσιε, ἀσκητὰ ἰσάγγελε·
σὺ γὰρ τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην τρίβον βαδίσας
ἐν Ἄθωνι καὶ Κυκλάσι, παμμακάριστε,

ὑπὲρ φύσιν ἠγώνισαι·
λαβὼν οὖν τὸ στέφος τῆς ἀφθαρσίας καὶ θεωθεὶς κατὰ μέθεξιν
χάριν εἴληφας πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν τιμώντων
τὴν φωταυγῆ καὶ πανένδοξον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. β' 1-11)

Κέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον
τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν· εὐθύνον τὴν καρδίαν
σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπα-
γωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὰ ἀποστής, ἵνα αὐξηθῆς ἐπ'
ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῆ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγ-
μασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμά-
ζεται χρυσοῦς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως.
Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταιί σου· εὐθύνον τὰς ὁδοὺς
σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀνα-
μείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πέσπτε.
Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταισῆ
ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ
καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς
ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατη-
σχύνθη; Ἡ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν καὶ ὑπερείδεν αὐτόν;
Διότι οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφίψιν ἁμαρ-
τίας καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. α΄ 1-10)

Ἄγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότῃ καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέω ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀθώσκει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινώσκει ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθειγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ παροδύσῃ αὐτόν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίῳ ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἥξει εἰς ἔλεγχον ἀνομιμάτων αὐτοῦ· ὅτι οὗς ζηλώσεως ἀκροῶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ΄ 1-9)

Ἰκαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι

ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ·
ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς
ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ
ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν
καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι
λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ
πεποιοῦτες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν
ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ

Ἰδιόμελα

Ἦχος α΄.

Ἦ έρπου καὶ χόρευε ἡ ἀγιοτρόφος Πάρος,
Ἦ ὅτι ἐν τοῖς μονυδρίοις σου ὡς παρ' ὑδάτων διεξόδοις
Ἦ καθάπερ ῥόδον ἠνθῆσεν ἀρτίως Ἀρσένιος ὁ θεσπέσιος·
οὗτος γὰρ γεωργὸς ὡς ἄριστος
τὴν χθόνα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δάκρυσιν ἐκαλλιέργησε
καὶ φυτοκόμος ἀρετῶν γενόμενος
πολύχουν καρπὸν ἀπέδωκε τῷ Κυρίῳ·
Αὐτῷ οὖν νῦν συνευφραινόμενος ἐν λειμῶνι θείῳ
ἀδιαλείπτως πρεσβεύει
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν τιμώντων αὐτοῦ τὰ σκάμματα
πρὸς ἀνάβασιν ἐκ τοῦ κατ' εἰκόνα εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἦχος β΄.

Ἦ ὄν ἐν ὄρει τοῦ ἹΑθωνος καὶ ἐν ταῖς νήσοις
Ἦ Φολεγάνδρῳ καὶ Πάρῳ
Ἦ διαπρέφαντα ὀσιότητι, Ἀρσένιον τὸν νέον, ὕμνοις
καταστέφωμεν·

οὗτος γὰρ ὡς Χριστοῦ ἐραστὴς καὶ γνήσιος φίλος
ἐδείχθη καύχημα μονοτρόπων
καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας ἐνθεώτατος·
ζηλωτὴς οὖν γεγόμενος τῶν καμάτων Ἑλίου καὶ Κυρίλλου,
τῶν αὐτοῦ ὁσίων προκατόχων ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ
τῆς μονῆς ἁγίου Γεωργίου Λαγκαδος,
δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἄπλετον εἵληφε
πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν τιμώντων αὐτὸν ἐν ἄσμασι.

Ἦχος γ΄.

Ἦ ἡ ἰσαγγέλω σου πολιτεία ὡς φάρος τπλαυγέστατος
ἐν ταῖς νήσοις τῶν Κυκλάδων ἔλαμψας, Ἀρσένιε·
δι' ἀγάπην γὰρ τοῦ Κυρίου ἠρνήσω πάντα τὰ ῥέοντα
ὡς σκύβαλα
καὶ τὰ αἰώνια καὶ ἄρῥευστα ἐπεζήτησας ἐκ τῆς σῆς νεότητος·
ἐπιτυχῶν οὖν τοῦ ἐφετοῦ δι' ἀγῶνος συντόνου
ὑπακοῆς, ἐγκρατείας καὶ ταπεινώσεως
οὐρανοπολίτης γέγονας
καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν πρὸς Κύριον θερμότητος.

Ἦχος δ΄.

Ἦ ἔξεπληξας τοὺς Παρίους τῇ σῇ πρὸς Θεὸν παρῥησίᾳ,
νεοφανὲς ἀσκητὰ Ἀρσένιε·
σύ γὰρ ὄμβρον ἐν γῆ αὐχμῶσῃ κατήγαγες,
ἔλαιον ἐν κοφίνῳ μετήνεγκες
καὶ νοσοῦσι τὴν ὑγίειαν ἐβράβευσας·
ῥῦσαι οὖν καὶ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἐχθροῦ ἀπειλῆς
τοὺς τιμώντας τὴν μνήμην σου
πρεσβείαις σου πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός

Ἦ ὄν ξενωθέντα τῶν ἐν κόσμῳ καὶ οἰκειωθέντα τῷ Λόγῳ,
ὡς ξένον ἐν σαρκί πολιτευσάμενον ἐν Πάρῳ,
Ἄρσένιον τὸν νέον, τιμήσωμεν·
οὗτος γὰρ νηστεία ἐπιμόνω καὶ προσευχῇ ἀδιαλείπτῳ
ἑαυτὸν καθάρας ξένων θεωριῶν κατηξίωται
καὶ θεοειδῆς ὅλος ἐγένετο, ὁ μακάριος·
διὰ παντὸς οὖν ἀγγέλοις συναυλιζόμενος
καὶ τῆς τρισακτίνου Θεότητος τῷ θρόνῳ παριστάμενος
ἀπαύστως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν τιμώντων
αὐτοῦ μνήμην τὴν ἀεισέβαστον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους φύλαττε,...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ τῆς Ἠπείρου βλαστός,
ὁ παιδιόθεν ὀρφανίας γευσάμενος
πικρᾶς σαρκικῶν γονέων,
ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
προσληφθεὶς τῇ σκέπῃ
τοῦ φιλόστοργον
ταχὺ ἀποστείλαντος
Δανιὴλ σοι τὸν ὄσιον,
τὸν καὶ πρὸς βίον
τὸν μονήρη ἰθύναντα
σέ, Ἄρσένιε,
τὸν σεπτὸν καὶ ἰσαγγελον·
μνήμην οὖν σοῦ τὴν πάμφωτον

τελοῦντες γηθόμενοι
καθικετεύομεν πόθῳ·
ἡμᾶς υἱοὺς τοῦ Παντάνακτος
τοὺς ἐν ὀρφανίᾳ
ἀγαθῶν τῷ ὄντι ἔργων,
σοφέ, ἀνάδειξον.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, τῶν ἀσκητῶν καλλονή,
γνώμων εὐθύτατος σοφίας τῆς ἄνωθεν,
ἀλάβαστρον εὐωδίας
πνευματικῶν ἀρετῶν,
δένδρον Παρακλήτου
θείου σύγκαρπον,
Ἄρσένιε ὅσιε,
ἀσκουμένων ἀρχέτυπον,
τῆς ἀπαθείας
πλοῦτος ὄντως ἀσύλητος
καὶ χρηστότητος
διαυγέστατον ἔσοπτρον·
πάτερ θεομακάριστε,
τῆς Πάρου θησαύρισμα
καὶ τοῦ σεμνείου τοῦ Δάσους
φύλαξ, ἀκέστορ καὶ ἔφορε,
Χριστὸν ἐκδυσώπει
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Μνήμην τὴν σὴν τελοῦντες λαμπρῶς
τῆς Φολεγάνδρου καὶ τῆς Πάρου οἱ σύλλογοι,
Ἄρσένιε, χριστωνύμων
ἀσκητικούς σου στερόρους
πόνους εὐφημοῦμεν
πρὸς τελείωσιν
καὶ πίστει κραυγάζομεν·
νέον πίστεως σέμνωμα,
παρηγορίας
ἢ αὐγὴ ἢ χρυσέρυθρος
τῶν ἐν θλίψεσι
καὶ πηγὴ ἢ ἀκένωτος
παραμυθίας, ὅσιε,
τῶν καταφευγόντων σοι
ἐν περιστάσεσι, σπεῦσον
καὶ εἰς χαρὰν μεταποιήσον
τὴν λύπην τῶν ὑμνοῖς
νῦν στεφόντων σου τὴν μνήμην
φαιδροῖς καὶ ἄσμασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Θῶσιε πάτερ Ἄρσένιε, δουλαγωγῶν τὸ σῶμα
ἐν ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις καὶ δάκρυσιν
ἠλευθέρους τὸ πνεῦμα πρὸς κοινωνίαν θεῖαν·
δεξάμενος οὖν θεοῦ Πνεύματος τὰς ἀκτῖνας
καὶ πνευματέμφορος γεγονὼς
ἠξιώθης συνεῖναι ἀγγελικαῖς χοροστασίαις
καὶ Χριστῷ πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Ἐπολιτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ νεόφωτον ἄστρον Χριστοῦ τῆς πίστεως,
ἀσκητικῆς πολιτείας
καὶ θαυμασίων βολαῖς
νῆσον Πάρον τὸν φαιδρύναντα τιμήσωμεν,
θεῖον Ἀρσένιον, λαμπρῶς
ὡς νεότευκτον ναὸν
τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου
καὶ ἀρωγὸν ἐν κινδύνοις
ἡμῶν καὶ πρέσβυν ἐτοιμότατον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἐπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον,
ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ,
μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ὡς ἄδυτος ἀστήρ
ἐν τῇ Πάρῳ ἐκλάμπας
ἐλάμπρυνας ψυχὰς
Παρακλήτου τῷ φέγγει
τῶν καταφευγόντων σοι·
ὄθεν παρακαλοῦμέν σε·
λῦσον ζόφωσιν
ἡμῶν τελούντων ἐν πίστει
τὴν φωσφόρον σου
καὶ ἀξιέπαινον μνήμην,
Ἄρσένιε ὄσιε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡιστῶν καταφυγή,
Παναγία Παρθένε,
σὸν Τόκον πολιὸς

Συμεών, ὁ λευΐτης,
πυλόγησε, πάναγνε,
ἐν χερσὶ βασταζόμενον
ταῖς ἀχράντοις σου,
ὄτε αὐτόν, Μῆτερ, εἶδε
προσαγόμενον
εἰς τὸν ναόν, Θεοτόκε,
ὑπὸ σῆς σεμνότητος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς Μεταμορφώσεως
Χριστοῦ ἐν Πάρῳ μονῆς
κοσμητορ περιδοξε
καὶ ἀρωγὲ καὶ φρουρέ,
Ἄρσένιε ὄσιε,
πάντας τοὺς προσκυνοῦντας
σὸν πανάγιον τάφον
καὶ θήκην σῶν λειψάνων
ἐν αὐτῇ περιφρούρει
καὶ τήρει τῆς ἐχθροῦ ἀσινεῖς
βλάβης ἀείποτε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγγέλων ὁ σύλλογος
προκύπας ἐπὶ τῆς γῆς
ιδὼν ἀφικόμενον
πρὸς τὸν ναὸν ἐν σεπταῖς
χερσὶ βασταζόμενον
ταῖς σαῖς, Θεογεννήτορ,

τὸν Πρωτότοκον πάσης
κτίσεως ἐμελώδει
μυστικῇ συμφωνίᾳ
καὶ ὕμνον σοι τερπνὸν ἀληθῶς
θεῖον ἐξύφαινεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Θΐοις σκάμμασι καλλωπιζόμενος,
πάτερ Ἀρσένιε, ἀρτίως γνήσιος
ἐπώφθης φίλος τοῦ Χριστοῦ καλῶς ἐπὶ γῆς βιώσας·
ὄθεν κατηξίωσαι οὐρανοῦ λαμπρότητος
καὶ ἀγαλλιάσεως ἐν τῷ πόλῳ ἀτέρμονος
Χριστὸν ἐκδυσωπῶν δοῦναι λύσιν πᾶσιν ἡμῖν ἀμαρτημάτων.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ Τόκου σου,
ἀγνῆ Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπειρῶν πταισμάτων μου,
ὅπως εὕρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν (Λουκ. στί 17 - 23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς Β΄ Ἑβδομάδος.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας, Ἐλεῆμον...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄

Καλῶς ἀγωνισάμενος ἐν Ἰερουσαλὴμ, Φολεγάνδρῳ καὶ Πάρῳ
καὶ διδάσκαλος τῆς ἀρετῆς χρηματίσας, Ἀρσένιε,
Θεῷ καὶ ἀνθρώποις εὐηρέστησας, ὅσιε·
καὶ νῦν τὰς ἀμοιβὰς τῶν καμάτων σου δρεπόμενος
μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε
καὶ πιστῶς προσκυνούντων τὴν χαριτόβρυτον
τῶν λειψάνων σου λάρνακα.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

« Ἀρσενίῳ ἐγκώμιον πλέκω. Χαραλάμπους Μ. »

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Αρσένιον ὅσιον,
τὸ τῆς Ἡπειροῦ ἐκβλάστημα
καὶ ἔρνος τῆς πίστεως
νεοθαλὲς καὶ τερπνὸν
εὐφημήσωμεν,
Ἀρσένιον τὸν νέον,

ὡς σκῆνωμα χάριτος
θείας περιλαμπρον.

Ἐωννύμενος Πνεύματι
τῷ Παναγίῳ ἐπάτησας
ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα,
νεολαμπές ἀσκητά,
καὶ ἐδόξασας
τὸ ὄνομα Κυρίου
τοῦ σὲ νῦν, Ἄρσένιε,
ἀντιδοξάσαντος.

Ἐοφίας τῆς ἄνωθεν
καὶ ἀρετῆς ἐνδιαίτημα,
τρισμακάρο Ἄρσένιε,
ἀπὸ παιδὸς τῷ Χριστῷ
ἠκολούθησας
τῷ καταστέφαντί σε
χρυσῷ διαδήματι
ἀϊδιότητος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ θείας νηδύος σου
δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος
ὁ μέγας ἀνέτειλε
τῷ κόσμῳ, Οὐ ταῖς αὐγαῖς
καταλάμπρυνον
κάμέ, Θεογεννήτορ,
ἀγνή ἀειπάρθενε,
ἵνα δοξάζω σε.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Νέοφωτον ἄστρον Ἐκκλησίας,
Ἄρσένιε μάκαρ, Δανιὴλ
ὁ θαυμαστός ὀρφάνιαν
σὴν παιδικὴν ἀπήμβλυσε
καὶ τὴν στοργὴν μακάρων σου
γονέων ἀντικατέστησε.

Σῆθυνας τὰ διαβήματά σου
πρὸς τὰς Κυδωνίας, εἰς σχολὴν
περίδοξον, ὁ Κύριος,
Παρίων ἐγκαλλώπισμα,
μαθήσεώς σε ἔδειξε
τύπον, Ἄρσένιε, ἄριστον.

Ὡς στῦλον ὑπακοῆς σε πάντες
κατέγνωμεν, πάτερ ἱερέ,
τὸν κόπτοντα τὸ θέλημα
τὸ ἴδιον καὶ Γέροντι
αὐτοῦ καλῶς ὑπείκοντα
τῷ θεοφόρῳ, Ἄρσένιε.

Θεοτοκίον.

Θῆν θείαις ὠλέναις σου, Παρθένε,
βαστάζουσα βρέφος τὸν Χριστὸν
υἱὸν σου ὡς πρωτότοκον
ἡμέρας τεσσαράκοντα
εἰς τὸν ναὸν προσήγαγες
Αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐνσάρκωσιν.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Νεαυγέστατε φωστήρ τῆς Πάρου
κατεφώτισας βολαῖς ἀγάπης
καὶ ἀμέμπτου ἀγωγῆς σου τὰ σύμπαντα·
ὄθεν λαμπρῶς σε ὑμνοῦντες, Ἄρσένιε,
ὡς φωτοφόρον λαμπάδα τοῦ Πνεύματος
πόθῳ κράζομεν· ἡμῶν σκοτομήνην διώξον
παθῶν ἀκτίσιν ἄκρας συμπαθείας σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κέ, Μητρόθεε, ἰδὼν ὁ πρέσβυς
βρέφος φέρουσαν ἐν σαῖς ἀγκάλαις
Ἰησοῦν ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγασε·
νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
ὅτι αἱ κόραι ὀμμάτων μου εἶδόν σου
τὸ σωτήριον, πρὸς δόξαν Ὅπερ ἠτοίμασας
λαοῦ Σου πρὸ ἐτῶν ἀπείρων, ἅγιε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Κεπρῶν τε καὶ ματαίων
ὑπερεῖδες συνάφειαν
νουνεχῶς βιώσας
ἐν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ὅσιε,
ἀσκητικῶς· ὄθεν πόθῳ σε γεραίροντες
ἀσπαζόμεθα
λειψάνων θήκην σὴν πάνσεπτον.

Κῆπον ἀρετῶν καρδίαν
τὴν ἀγνήν σου ἐποίησας,
ἀσκητὰ τῆς Πάρου

νεαυγές, τρισμάκαρ Ἄρσένιε,
ὕπακοῦ τῷ σῶ Γέροντι, θεσπέσιε,
ταπεινώσει τε
καὶ ἐκκοπῆ σου θελήματος.

Ως ἀνάργυρον τιμῶμεν
ἰατρόν σε, Ἄρσένιε,
καὶ δοξολογοῦμεν
σὲ τὸν θαυμαστώσαντα Κύριον
τὸν Σιλῶαμ κολυμβήθραν ἄλλην δείξαντα
τῶν λειψάνων σου
τὴν θήκην τὴν χαριτόβρυτον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κυρία,
σὲ αἰεὶ μεγαλύνοντες
σὸν Υἱὸν ἐκθύμως,
νεογνὸν τεσσαρακονθήμερον
Ὅν τῷ ναῷ προσεκόμισας, δοξάζομεν,
βασταζόμενον
ταῖς παναγίαις ὠλέναις σου.

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Σδοὺ νῦν τὴν μνήμην σου
τὴν πάνσεπτον, Ἄρσένιε,
μέλποντες ὑμνοῦμέν σε ὡς λύχνον
τῶν διδασκάλων
τῆς εὐσεβείας λαμπρόν,
τὸν ἐν Φολεγάνδρῳ μαθητὰς
νήσῳ καταυγάσαντα
θεῖα διδασκαλία σου.

Ὁσίων ὁμόζηλος
τῶν πάλαι ἄρτι πέφανσαι,
ὁ τοῦ Δανιὴλ καὶ τοῦ Κυρίλλου
εὐχῆ πατέρων
ὀσίων κατασταθεὶς
ἐν Πάρῳ, Ἀρσένιε κλεινέ,
καὶ βαδίσας βήματα
τὰ αὐτῶν πρὸς τελείωσιν.

Νῦν πάντες ὑμνοῦμέν σε,
τὸν ἄκακον, ἀόργητον,
καὶ σεμνὸν πατέρα τῶν ἐν Πάρῳ
ἐνασκουμένων
ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν
καὶ πλήθους ἰθύντορα σεπτὸν
εὐσεβῶν πρὸς θέωσιν
σοὶ σπευδόντων, Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Ἡιστῶς ἀνακράζομεν·
ἀκέστορ, φύλαξ ἄγρυπνε,
πρόμαχε, φρουρέ τε καὶ προστάτις
Παρίων πάντων
καὶ χριστωνύμου λαοῦ,
ὦ Ἐκατονταπυλιανή,
δέξαι μου τὴν δέησιν,
Συμεὼν ὡς τὸν Τόκον σου.

Ῥδὴ στ'. *Τὴν θεῖαν ταύτην.*

Ἡαμπτήρ μονῆς Δάσους πάμφωτε,
Ἀρσένιε, τὸν ζόφον τῶν θλίψεων
ἐλαύνεις πάντοτε

τῶν προσκυνούντων τὸν τάφον σου
ἐν ταύτῃ καὶ τὴν θήκην
σεπτῶν λειψάνων σου.

Ἐν τῷ κρυπτῷ προσευχόμενον
σὲ βλέπων ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος
δόξαν ἀπέδωκε
ἐν φανερῷ σοι, Ἀρσένιε,
καὶ σκεῦος θαυμασίων
παντοίων ἔδειξε.

Κυρίου δοῦλε σεμνότατε,
ἐξ ὕψους ὑετὸν γῆ ἀπέδωκας
αὐχμῶση, ὅσιε,
καὶ ἐν κοφίνῳ μετήνεγκας
ἔλαιον τῇ μονῇ σου,
σεπτὲ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

ᾠς εἶδε προσερχομένην σε
βαστάζουσαν τεσσαρακονθήμερον
βρέφος τὸν Κύριον
ἐν τῷ ναῷ, ἔφη, Δέσποινα,
ὁ Συμεὼν· Χριστέ μου,
νῦν με ἀπόλυσον.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ἐὸν ὑπελθόντα πολιτείαν ἰσουράνιον
ἐν νήσῳ Πάρῳ καὶ πλησθέντα εὐφημησόμεν
οὐρανίων χαρισμάτων ἀρτίως πάντες

Συναξάριον.

Εἡ λα΄ τοῦ αὐτοῦ μνῆδος μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, τοῦ ἐν ἐσχάτοις χρόνοις ἀσκήσαντος ἐν Πάρῳ.

Στίχοι.

Ὅσίοις, Ἀρσένιε, συνηριθμήθης
ὁσίως τελέσας σὸν βίον ἄρτι.

Συναξάριον.

Ο ὁσιος καὶ θεοφόρος πατήρ ἡμῶν Ἀρσένιος πατρίδα ἔσχε τὴν Ἡπειρον, ἐξ ἧς ἐνωρὶς ἀπεχώρησεν ἀπορφανισθεὶς τῶν αὐτοῦ γονέων. Ἐλθὼν εἰς Κυδωνίας ἐμαθήτευσεν ἐν τῇ ἐκεῖ περιφίμῳ Ἐκπαιδευτικῇ καὶ Ἀναμορφωτικῇ Σχολῇ, τῇ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ διασήμου ἐπ' ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ ἱερομονάχου Γρηγορίου, τοῦπίκλην Σαράφν. Ἐκεῖ ὑπαντίσας Δανιήλ, τῷ σοφῷ πνευματικῷ, θείᾳ χάριτι αὐτῷ ὑπετάγη καὶ αὐτῷ ἠκολούθησεν εἰς Ἄθωνα, ἔνθα καὶ παρ' αὐτοῦ ἐκάρη μεγαλόσχημος μοναχός. Ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὁρει κατέδειξε πᾶσι τὴν σύνεσιν καὶ σωφροσύνην τὴν αὐτὸν κοσμοῦσαν, τὴν ἐκκοπὴν τοῦ ἰδίου θελήματος, τὴν ταπεινώσιν καὶ τὴν ἄκραν ὑπακοὴν τῷ αὐτοῦ Γέροντι. Μετ' αὐτοῦ ἀργότερον ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀγίου Ὁρους διὰ τὴν μονὴν τῆς Πεντέλης καὶ εἶτα διὰ τὰς νήσους Σίκινον, Φολέγανδρον καὶ Πάρον, ἔνθα ἐγνωρίσθη μετὰ τοῦ διαπρυσίου ἱεροκήρυκος καὶ ὁσίου πατρὸς Κυρίλλου, τοῦπίκλην Παπαδοπούλου, τοῦ καὶ κτίτορος τῶν ἐν Πάρῳ ἱερῶν μονῶν Ἀγίου Γεωργίου Λαγκάδας καὶ Μεταμορφώσεως Χριστοῦ Δάσους. Ἐν Φολεγάνδρῳ ἐχειροτονήθη διάκονος καὶ τοῦ Γέροντος αὐτοῦ κοιμηθέντος παρέμεινεν ὀλίγα ἔτη διδάσκων ἐν τῷ σχολείῳ τῆς νήσου τὰ

γράμματα τῆς εὐσεβείας. Εἶτα ἐλθὼν αὐθις εἰς Πάρον ἐγκατεβίωσεν ἐν τῇ μονῇ ἁγίου Γεωργίου Λαγκάδας, ἧς προΐστατο ὁ σοφὸς συμπατριώτης αὐτοῦ Ἡλίας, τῇ προτάσει τοῦ ὁποίου ὁ Μητροπολίτης Σύρου Δανιὴλ τὸν ἐχειροτόνησεν ἱερέα καὶ ἐχειροθέτησε πνευματικόν ἐν ἔτει 1847. Ὁ Ἀρσένιος διεκρίθη ἐπ' ἀρετῇ καὶ ὀσιότητι καὶ ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γυναικεῖα μονῇ τῆς Μεταμορφώσεως Χριστοῦ τοῦ Δάσου, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε πνευματικὸς καθοδηγητής, τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1877. Ζῶν καὶ μετὰ πότμον αὐτουργὸς ἐγένετο πλείστων θαυμάτων. Τὰ σεπτὰ αὐτοῦ λείψανα ἀνακομισθέντα τῇ 18ῃ Αὐγούστου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1939 ἀποθησαυρίζονται ἐν τῇ μονῇ τοῦ Δάσου, ἧτις ἐπονομάζεται ἔκτοτε καὶ μονὴ ὀσίου Ἀρσενίου. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τιμᾶται δις τοῦ ἔτους, ἥτοι τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου, ἡμέρᾳ τῆς αὐτοῦ ὀσιακῆς κοιμήσεως, καὶ τῇ 18ῃ Αὐγούστου, ἡμέρᾳ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν χαριτοβρύτων αὐτοῦ λειψάνων.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Χάρις ἄφθορος
βλυστάνει ἐκ τοῦ τάφου σου
καὶ τῶν λειψάνων σου
τῆς θείας θήκης, σοφέ,
Ἀρσένιε ὄσιε,
πατέρων ἔσοπτρον
νέων πίστεως,
καὶ ἀγιάζει ἅπαντας
τοὺς σεμνοὺς προσκυνητάς σου.

Ἰρδευόμενος
τοῖς ῥεῖθροις τῶν ἰδρώτων σου
σεπτῆς ἀσκήσεως
ὡς φοῖνιξ, νεοφανές,
Ἄρσένιε, ὄσιε,
σαφῶς ἐξήνθησας
ἀφθαρτότητος
καρποφορίαν, ἔνδοξε,
καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Ἦώμη θείας σου
ἀσκήσεως διήνυσας
καλῶς τὸν δρόμον σου
τῆς ἐπιγείου ζωῆς,
Ἄρσένιε τίμιε,
καὶ ὀμπύρεσι
συνηρίθμησαι
ἀγγέλων δόξαν ἄοκνον
ἀναπέμπων τῷ Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Ἦεἰπάρθενε,
Χριστόν, ὃν ἀπεκύησας
ξένως, βαστάζουσα
ὡς βρέφος ἐν τῷ ναῷ
τεσσαρακονθήμερον
Θεοῦ ἐκόμισας
καὶ παρέδωκας
τῷ Συμεὼν δακρύνοντι
ἱερεῖ ἐξ εὐφροσύνης.

ᾠδὴ ν΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἄμπων τῶν ἀγῶνων σου ἀκτῖσιν
ὡς ἥλιος φωτοφόρος κατεφώτισας
᾿Αθωνα, ᾿Αρσένιε,
ἔνδροσον Φολέγανδρον
καὶ Πάρον τὴν τιμῶσάν σε
καὶ ὡς ἀτίμητον
κατέχουσιν λειψάνων σου θήκην
ὄλβον, θεοφόρε,
ἀρχέτυπον ἀζύγων.

Ἦνωθεν δεξάμενος τὴν χάριν
διέλαμπας ἐν ἀσκήσει ὡς ὀλόλαμπρος
ἥλιος, ᾿Αρσένιε,
καὶ ψυχὰς ἐπύρσευσας
τῶν ἀνυμνολογούντων σε
πρὸς βίον κρείττονα
καί, χαῖρε, σοὶ βοώντων ἐκθύμως,
νεαυγῶν πατέρων
τῆς Πάρου κοσμιότης.

Μέλαθρον θαυμάτων ἔδειξέ σε
ἡ χάρις ἡ ἐν σοί, πάτερ, κατοικήσασα,
Ἐθαυμαστὲ ᾿Αρσένιε,
καὶ πηγὴν ἀκένωτον
παντοδαπῶν ἰάσεων,
Παρίων ἔφορε,
ἐν χρόνοις τοῖς ἐσχάτοις, παμμάκαρ·
ὄθεν σπεύδοντές σοι
αἰτούμεθα σὴν χάριν.

ὡς γνῖνων ὑπερόπτην καὶ ὁμόζηλον
ἀσκητῶν διαλαμπάντων πάλαι κράζοντες
ὑμνοῖς πρέπουσι· Χαίροις, μάκαρ Ἀρσένιε.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος λαμπροφόρος
οὐρανοῦ σοφίας,
Ἀρσένιε, ἀσκήσει ἐδείχθης
νυχθημέρω ἐν Πάρῳ, σοφέ,
καὶ τῶν μονοτρόπων καὶ πιστῶν σύλλογον
ἐσόφισας τοῖς λόγοις σου,
οὗ ἥνοιξας τὰ χεῖλη ψάλλειν·

Χαῖρε, Ἡπειροῦ ὁ θεῖος γόνος·
χαῖρε, τῆς Πάρου ἀστράπτων φάρος.

Χαῖρε, Δανιὴλ μαθητῆς τοῦ θεόφρονος·
χαῖρε, Γαβριὴλ ἀρχαγγέλου ὁμότροπος.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον τῶν τοῦ Πνεύματος καρπῶν·
χαῖρε, δρόσον τὴν οὐράνιον ὁ σταλάζων ἀρετῶν.

Χαῖρε, ὅτι βλυστάνεις ποταμοὺς ἰαμάτων·
χαῖρε, ὅτι φαιδρύνεις τὰς χορείας μερόπων.

Χαῖρε, μονῆς τοῦ Δάσους ὁ ἔφορος·
χαῖρε, ὀρμῆς δαιμόνων πολέμιος.

Χαῖρε, νεότευκτος οἶκος χαρίτων·
χαῖρε, θεόσδοτος κρήνη θαυμάτων·

Χαίροις, μάκαρ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Κάναγνε Θεοῦ τοῦ Λόγου Μῆτερ,
φιλόστοργε, ἼΑννης Τόκος σου ὁ ἅγιος,
τῆς σεμνῆς προφήτιδος,
χείλη πρὸς ἐξύμνησιν
Αὐτοῦ καλῶς διήνοιξεν,
ὄτε κατεϊδέ σε
βαστάζουσαν Αὐτὸν ἐν ἀγκάλαις
τὸν χερσὶν ἀχράντοις
βαστάζοντα τὴν κτίσιν.

Ῥοδὴ Θ'. ἼΑπας γηγενῆς.

Θῆ τρισαριστεὺς
ἐν μάχαις, Γεώργιος
ὁ ὑπερένδοξος,
ᾧφθη σοι, ἼΑρσένιε,
πορευομένῳ πρὸς τὴν φερώνυμον
αὐτοῦ μονὴν καὶ ᾧτρυνε
σὲ τὸν περίλυπον
εἰς τοῦ Δάσους
ἐπιστρέψαι τάχιστα
τὴν μονὴν σε ἀδίκως λυπήσασαν.

Ψῶψον θερμῶς
τὰς χεῖρας πρὸς Κύριον
Αὐτοῦ δεόμενος,
ἀσκητὰ ἼΑρσένιε,
ὑπὲρ τῶν πόθῳ
μακαριζόντων σε
καὶ εὐλαβῶς τὸν τάφον σου

καὶ τὰ σὰ λείψανα
προσκυνούντων,
Πάρου νέον καύχημα,
ἐν μονῇ θείας Μεταμορφώσεως.

Κτῦλος ἀκλινῆς
ὀφθεις θείας πίστεως
ἱκέτας στήριξον
σοὺς θερμούς, Ἄρσένιε,
ἐν τῇ ἀγάπῃ
Χριστοῦ, τοὺς μέλποντας
τὴν φωτοφόρον μνήμην σου
καὶ τοὺς στενάζοντας
ἐξαιρέτως
ἐν τοῦ βίου, ὅσιε,
χαλεπαῖς καὶ δειναῖς περιστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
πρὸς νόμου ἐκπλήρωσιν
Χριστὸν προσήνεγκας
τεσσαρακονθήμερον
βρέφος εἰς θεῖον
ναὸν καὶ χαίρουσα
τοῦ Συμεὼν παρέδωκας
αὐτόν, πανύμνητε,
ταῖς ἀγκάλαις
κράζοντος· ἀπόλυσον
νῦν, Θεέ μου, τὸν γέροντα δοῦλόν σου.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἄσκητικῶς διέλαμψας
ἐν Πάρῳ ἄρτι, ὅσιε,
καὶ τὴν ψυχὴν σου λαμπρύνας
εὐχῇ, νηστεία καὶ νήψει
ἐδέξω τὴν ἐνέργειαν
τοῦ παναγίου Πνεύματος
καὶ τῆς χαρᾶς, Ἄρσένιε,
τῶν οὐρανῶν ἠξιώθης
καλῶς τὸν βίον τελέσας.

Θεοτοκίον.

Ἐ πάντες μακαρίζομεν
τὴν τέξασαν τὸν Κύριον
τὸν εὐλογήσαντα χεῖρας
τοῦ Συμεῶν, τοῦ πρεσβύτου,
σαφῶς τοῦ προφητεύσαντος·
ῥομφαία διελεύσεται
τὴν σὴν ψυχὴν, Μητρόθεε,
καὶ τῆς ὀδύνης τὸ ξίφος
αὐτήν, Παρθένε Μαρία.

*Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστῶμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.*

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ἄρσένιε, πάτερ ἱερέ,
μονοτρόπων καύχημα,
πυξὶς ἐνθέου βιώσεως
καὶ ταπεινώσεως
ἄγαλμα, σὴν μνήμην

τὴν ἁγίαν σέβοντες
καὶ πόνους σου, οὓς ἔτλης πρὸς θέωσιν,
λαμπρῶς γεραίροντες
ἐκδεχόμεθα σὴν εὐνοίαν
καὶ πρεσβείας
θερμᾶς σου πρὸς Κύριον.

Ἄρσένιε, Πάρου ἀσκητά,
αὔχος πολυτίμητον
ἠθῶν καὶ γέρας συνέσεως,
ἀρτίως ἔλαμψας
ἀγωγῆς ἀμέμπτου
ἀστραπαῖς καὶ ἅπαντας
ἐφώτισας πιστῶς προσιόντας σοι
καὶ εὐλογίαν σου
ἐκζητοῦντας, πνευματέμφορε,
συμπαθείας
φωστήρ νεαυγέστατε.

Ἄρσένιε, ὄρπηξ τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας πάντερπνε,
μονῆς τοῦ Δάσους θησαύρισμα
καὶ ὄλβε ἄσυλε
τῶν Κυκλάδων νήσων,
σῆ δοθείση χάριτι
πλουσίως οὐρανόθεν ἐπόπτειε
τοὺς προσιόντας σοι
καὶ πρὸς ἀρετῆς ἀπόκτησιν
καθοδήγει
αὐτοὺς καὶ τελείωσιν.

Ἄρσένιε πάτερ, ἀρετῶν
βάθος δυσθεώρητον,
νοῦν ἠγεμόνα κτησάμενος
σαρκὸς ἐνέκρωσας
τὰς ἐπαναστάσεις
καὶ Τριάδος γέγονας
τῆς θείας ἱερὸν καταγώγιον·
διὸ τιμῶντές σε
πρέσβυν θεῖον προβαλλόμεθα
σὲ πρὸς Κτίστην,
Χριστὸν τὸν εὐίλατον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ἦ ὄν ἐν ὑπακοῇ βασιλείον κτησάμενον διάδημα
ὡς τοῦ Προδρόμου καὶ Ἥλιου ἐπόμενον ἐν τῇ ἀσκήσει
καὶ Κυρίλλου καὶ Ἥλιου, τῶν ἐν Πάρῳ ὁσίων, ὁμόζηλον,
Ἄρσένιον τὸν θεοεἰκελόν, ὕμνοις οἱ πιστοὶ καταστέψωμεν·
οὗτος γὰρ ἐν Ἐσθῶνι καὶ Κυκλάδαις νήσοις ὁσίως
πολιτευσάμενος

βασιλείας οὐρανῶν κληρονόμος ἐγένετο
καὶ φωτομόρφων ἀγγέλων σύναυλος·
καὶ νῦν Χριστοῦ τῆς μορφῆς τὸ κάλλος θεώμενος
ἀδιαλείπτως Αὐτῷ πρεσβεύει
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐμπεριστάτων καὶ χειμαζομένων
ἐν τοῦ βίου τοῖς κλύδωσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ
καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.

Ἄποστολος πρὸς Γαλάτας. (Κεφ. ε' 22 - στ' 2).

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶ, χαρὰ,...
Ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ' Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ. ιγ' 17-23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...
Ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' Ἑβδομάδος.

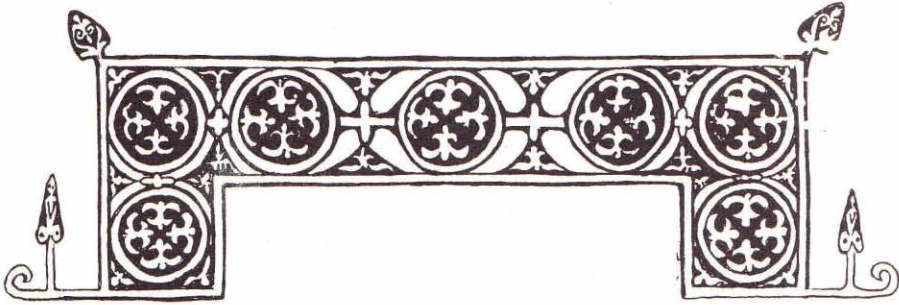
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, ὁ ἀρότρῳ ὑπακοῆς,
ταπεινοφροσύνης
καὶ πρὸς Κύριον προσευχῆς
τὴν ψυχὴν ἀρώσας
ἀρτίως ἐν τῇ Πάρῳ,
Ἄρσένιε, χαρίτων
θείων κειμήλιον.

Δίστιχον.

Ἄρσένιον, νεαυγῆ Πάρου φωστῆρα,
καινοῖς ἐν ὕμνοις ἔστεπε Χαραλάμπης.

ΕΓΚΩΜΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

ΑΡΣΕΝΙΟΝ ΤΟΝ ΝΕΟΝ

ΤΟΝ ΕΝ ΠΑΡΩ ΑΡΤΙΩΣ ΑΣΚΗΣΑΝΤΑ

Ἐκροστιχὶς ἡ ἐξῆς·

«Ἀρσένιον ὄσιον, τῆς Πάρου φωστῆρα, ὕμνεϊ Χαραλάμπης»

Στάσις α΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Μεγαλύνομέν σε,
τῆς Ἡπείρου βλαστὸν
καὶ τῆς Πάρου τὸ νεόφυτον ἄνθισμα,
θεοφόρητε, Ἀρσένιε σοφέ.

Μεγαλύνομέν σε
ὡς ἀρτίως λαμπρὸν
ἐποφθέντα μιμητὴν καὶ ὁμότροπον,
ὦ Ἀρσένιε, ὀσίων ἀσκητῶν.

Καὶ τὰ ἐπόμενα φέροντα τίνδε τὴν ἀκροστιχίδα·
« Ἀρσένιον ὄσιον »

Ἄκραιφνοῦς ἀγάπης
πρὸς Θεὸν ἀληθῶς
καὶ τὸν ἔγγιστα ἐδείχθης, Ἀρσένιε,
ἀσκητῶν νεοφανῶν ὑπογραμμέ.

Ἦῦσαι μισοκάλου
τοῦ ἐχθροῦ συμφορῶν
καὶ κακώσεων, Ἀρσένιε ὄσιε,
τοὺς ὑμνοῦντάς σε ὡς σκεῦος ἀρετῆς.

Ὁ ἐ ὁ Ζωοδότης
καὶ Πατὴρ τοῦ παντὸς
ὄρφανὸν παιδίον ὄντα, Ἀρσένιε,
προσελάβετο προνοία τῆ Αὐτοῦ.

Θεὶς τὰς Κυδωνίας
ὠδηγήθης σαφῶς
θεία χάριτι, ἐν αἴσπερ, Ἀρσένιε,
συνεδέθης τῷ πανσόφῳ Δανιήλ.

Νεύσας Γέροντός σου
ἀποφάσει αὐτῷ
ἠκολούθησας, Ἀρσένιε πάγκαλε.
καταπήξαντι ἐν Ἐθῶν καλιάν.

Σῆχνηλάτης πέλων
ἀσκητῶν εὐκλεῶν
ἐπεθύμησας, Ἀρσένιε, μάθησιν
οὐρανῶν φιλοσοφίας ἀληθοῦς.

Θΰρους ἸΑθω ὤφθης
ἱερὸς οἰκιστῆς
καὶ σοφίας τοῦ Κυρίου, Ἄρσένιε,
προβολεὺς καὶ παμφαέστατος λαμπτήρ.

Νήφων, ὑπακούων,
ἀσιτῶν, ἀγρυπνῶν
καὶ εὐχόμενος ἀνῆλθες, Ἄρσένιε,
τὰς βαθμίδας ἀρετῶν παντοδαπῶν.

Θ΄ ἐχθρὸς ὁ πλάνος
ἐξεπλάγη ἰδῶν
προκοπὴν εἰς ἀρετὴν σου, Ἄρσένιε,
καὶ ἰσαγγελὸν τῷ ὄντι βιοτὴν.

Γικινίων ὤφθης
καὶ Παρίων στερόδους
ἅμα καὶ Φολεγανδρίων, Ἄρσένιε,
στυλοβάτης ἐν ταῖς βίου συμφοραῖς.

Α΄ατρὸς ἐδειχθης
τῶν νοσοῦντων ταχὺς
ὡς λαβῶν παρὰ Κυρίου, Ἄρσένιε,
χάριν νόσους ἐκδιώκειν χαλεπὰς.

Δόξα. Τριαδικόν.

Θύρανίου δόξης,
Παναγία Τριάς,
καταξίωσον τοὺς Σοὶ δόξαν πέμποντας
Ἄρσενίου τοῦ θεόφρονος λιταῖς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νῦν καὶ εἰς αἰῶνας,
Θεοτόκε ἀγνή,
τὰ θαυμάσια τὰ σὰ μεγαλύνομεν
καὶ δοξάζομεν Υἱόν σου τὸν σεπτόν.

Στάσις β΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ἦξιόν ἐστι.

Ἦξιόν ἐστι
μεγαλύνειν σε τὸν θεοφόρον
ἀσκητὴν τῆς Πάρου, Ἀρσένιε,
τὸν συντρίψαντα δαιμόνων τὰς ὁρμάς.

Ἦξιόν ἐστι
μεγαλύνειν σε φωναῖς αἰσίαις
τὸν ἀρτιφανῶς ἀναλάμπαντα
ἐνασκήσεως, Ἀρσένιε, βολαῖς.

Καὶ τὰ ἐπόμενα φέροντα τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα·

«Τῆς Πάρου φωστῆρα»

Φοὸς ἀσκητικούς
ἀμειβόμενος ὁ Παντοκράτωρ
πόνους σου, Ἀρσένιε ὄσιε,
σὲ ἀνέδειξε θαυμάτων ποταμόν.

Ἦπανσθενουργὸς
σέ, Ἀρσένιε, τοῦ Παρακλήτου
χάρις εἰς τὴν Πάρον κατπύθunen,
ἦν ἠγάπησας ἐξ ὅλης σου ψυχῆς.

Κ τῦλος προσευχῆς
καὶ ἀσκήσεως οὐρανομήκης
ἐποφθεῖς, Ἀρσένιε, ἅπαντας
ὑπερέβης ἀσκητὰς τῆ ἀρετῆ.

Πνεύματος πυρσέ,
τὸ ἀξίωμα ἱερωσύνης
ταπεινῶς, Ἀρσένιε, εἴληφας,
ὃ ἐτίμησας σῆ θεία βιοτῆ.

Ανθος εὐθαλὲς
τῆς μονῆς ἀγίου Γεωργίου,
ἅπαντας πιστοὺς εὐωδίασας
στεναγμῶν σου καὶ δακρῶν τοῖς ὀδμαῖς.

Ρεῖθροις ἱεροῖς
τῶν ἰδρώτων σου ψυχὰς Παρίων
ἤρδευσας, Ἀρσένιε πάντιμε,
πρὸς ἐκβλάστησιν ἀνθῶν ἀρετῆς.

Θεοῦ σε Χριστοῦ,
μιμητῆς ἐγένου κατὰ πάντα
σοῦ τοῦ φερωνύμου, θεόφρονος
καὶ μεγάλου, Ἀρσενίου, ἀσκητοῦ.

Υμνοῖς μελιχροῖς
ὡς ἀκόλουθον τῆς ἡσυχίας
καὶ τῆς σιωπῆς εὐφημοῦμέν σε,
πνευματέμορφε, Ἀρσένιε κλεινέ.

Φεύγων τὰς τιμὰς
καὶ ἐπαίνους τῶν συνασκητῶν σου
ἐν κρυπτῷ προσπύχου, Ἄρσένιε,
καὶ διέτριβες, θεόφρον, ἀσιτῶν.

Ως ἐπὶ πηγὰς
τῶν ὑδάτων ἔλαφοι χορεῖαι
τῶν πιστῶν, Ἄρσένιε, ἔσπευδον
ἀπολαῦσαι χαρισμάτων σου πολλῶν.

Γκέπη, ἀρωγὸς
καὶ ἀντίληψις τοῦ σοῦ σεμνεῖου
πέλων, θεοφόρε Ἄρσένιε,
βοηθεῖς τοῖς προσκυνοῦσί σε πιστῶς.

Τεῖχος ἀρῥαγῆς
καὶ ὀχύρωμα εὐσεβοφρόνων,
σθENAρὲ Ἄρσένιε, σύντριψον
ιοβόλα βέλη πλάνου σαῖς λιταῖς.

Ηττημα ἐχθροῦ
μισοκάλου καὶ αὐτοῦ μανίας,
κλέος ἀσκουμένων, κατάπτωμα,
τῶν ἀγγέλων δῆμων ὄφθης κοινωνός

Δόξα. Τριαδικόν.

Πῦσαι συμφορῶν
καὶ κακώσεων, Τριάς ἁγία,
τοὺς δοξολογοῦντας τὸ κράτος Σου,
Πάτερ, Λόγε καὶ Παράκλητε σεπτέ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γγνισον ἡμῶν
τῶν ὑμνούντων σε, Θεοκυῆτορ,
σώματα καὶ πάντας διόρθωσον
λογισμοὺς τοῦ Ἄρσενίου ταῖς λιταῖς.

Στάσις γ΄.

Ἦχος γ΄. Αἰ γενεαὶ πᾶσαι.

Γί γενεαὶ πᾶσαι
μακαρίζομέν σε,
Ἄρσένιε θεόφρον.

Γί γενεαὶ πᾶσαι
τιμῶμέν σε, ὀσίων,
Ἄρσένιε, παιδρότης.

Καὶ τὰ ἐπόμενα φέροντα τίνδε τὴν ἀκροστιχίδα·

«Ὑμνεῖ Χαραλάμπης»

Υπὲρ τῶν σὲ τιμώντων
δεόμενος μὴ παύση,
Ἄρσένιε, Κυρίου.

Μνημόνευε ἀπαύστως
ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων,
Ἄρσένιε, σοὺς πόνους.

Νῦν πόθῳ προσκυνοῦμεν
λειψάνων σου τὴν θήκην
τὴν βρύουσαν ἰάσεις.

Κλάμπεις ἐν τῇ Πάρῳ,
Ἄρσένιε, ὡς φάρος
θαυμάτων παραδόξων.

Σάματα παντοῖα
ἢ θήκη σῶν λειψάνων,
Ἄρσένιε, βλυστάνει.

Χαρᾶς ἡμῶν καρδίας
πληροῖς τῶν ἐκζητούντων,
Ἄρσένιε, λιτάς σου.

Πύλασον τὸν βίον
ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων,
Ἄρσένιε, σὴν μνήμην.

Πρωσθεὶς τῷ θεῷ φίλτρῳ,
Ἄρσένιε, ἀρτίως
ἐνήσκησας ἐν Πάρῳ.

Πύξιος νίκης γέρα
ἀπειλήφας ὡς εὖχος,
Ἄρσένιε, ὀσίῳν.

Παμπτήρ ἀγαθωσύνης,
Ἄρσένιε, φωτίζεις
πιστοὺς αὐγαῖς χαρίτων.

Πύγων καὶ καμάτων
ἐξέδρεψας σῶν θείων
ἀντιμισθίαν ἄνω.

Μονήν σου τὴν ἁγίαν
συντήρει ἐκ τῆς πλάνου,
Ἄρσένιε, μανίας.

Παρέχει ἡμῖν χάριν,
Ἄρσένιε παμμάκαρ,
ὁ τάφος σου ὁ θεῖος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τρισαυγῆς Θεότης,
καταύγασον Σῶν δούλων
τὸν νοῦν φωτί Σου θεῖῳ.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Κὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις
ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει
τὸν Κτίστην, Παναγία.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με Ἄρσένιον ὑμνῆσαι.

Φιλεόρτων ὁ δῆμος
γεγηθῶς τὴν σὴν μνήμην
καταστέφει λειρίοις
τῶν ἁσμάτων καὶ ῥόδων,
θαυματόβρουτε πάτερ,
κλέος ἀσκητῶν
νεαυγές, Ἄρσένιε·
ἀνεδείχθης γὰρ νέος φωστήρ τῆς πίστεως.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με Ἀρσένιον ὑμνήσαι.

Μύροις πάντες
ἐφυμνίων στέφομεν
τὸν Ἀρσένιον, τὸν νέον
ἀσκητὴν καὶ νήσου Πάρου ἔφορον,
οἱ φιλόσιοι ὡς μυροφόροι
κράζοντες πιστῶς·
παμμάρκα Ἀρσένιε,
δυσωδίαν ἡμῶν παθῶν δίωξον.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με Ἀρσένιον ὑμνήσαι.

Ἡίαν θερμῶς
τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα
διεκκήρυξας ἐν νήσῳ Πάρῳ
καὶ ἐδόξασας Αὐτὸν
σῶ ἑναρέτῳ βίῳ·
ὄθεν δαπιλῶς
χάριν θεῖαν εἴληφας
θεραπεύειν ταχὺ ἀσθενεῖς, Ἀρσένιε.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με Ἀρσένιον ὑμνήσαι.

Μυροφόροι ὡς ἄλλαι
φιλεόρτων τὰ πλήθη
προσκυνοῦντας τὴν θήκην σῶν λειψάνων
ἐν μάνδρα σεπτῇ τοῦ Σωτῆρος τοῦ Δάσους
κράζουσι θερμῶς· θεόφρον Ἀρσένιε,
ἱκετῶν σου ἴσθι φύλαξ καὶ πρόμαχος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Εὐλαβῶς προσκυνοῦντες
τὴν ἁγίαν Τριάδα,
τὸν Πατέρα, τὸν Λόγον
καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα,
ἐκβοῶμεν ἐν πίστει·
ἄναρχε Τριάς,
λύτρωσαι τὸ πλάσμα σου
ἐκ μανίας τοῦ πλάνου δαίμονος.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Θωτοδότην τεκοῦσα
τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον
ὑπὲρ λόγον, Παρθένε,
σκοτομήνης θανάτου
ζοφερᾶς ἐλυτρώσω
γένος τῶν βροτῶν
τὸ ἀεὶ γεραῖρόν σε
καὶ δοξάζον τρανῶς
τὸν θεῖον Τόκον σου.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα,
δόξα Σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ΄).

Δίστιχον.

Ἄρσένιον ἔστεπεν ἀξιοχρέως
Χαραλάμπης ῥόδοις τερπνοῖς ἐγκωμίων.

**ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ
ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ ΘΕΩ ΗΜΩΝ**